

Το ιερό Μυστήριο της Εξομολογήσεως

Ένα από τα πιο βασικά στοιχεία της πνευματικής μας προετοιμασίας, το πιο βασικό θα λέγαμε, είναι το μυστήριο της εξομολογήσεως. Η μετάνοια και η εξομολόγηση είναι μέγιστη δωρεά του Θεού αλλά και χρέος κάθε πιστού, που αισθάνεται τα μεγαλεία του Θεού και συνειδητοποιεί την αμαρτωλότητά του, την πτωχεία της ανθρώπινης φύσης. Όλη η ζωή του χριστιανού είναι -ή τουλάχιστον πρέπει να είναι- μια ασταμάτητη μετάνοια, μια συνεχής στροφή και επιστροφή στον Θεό.

Τι ακριβώς είναι η Εξομολόγηση;

Είναι ένα μεγάλο μυστήριο της Εκκλησίας μας, το κατεξοχήν μυστήριο της αγάπης και της φιλανθρωπίας του Θεού. Με το μυστήριο αυτό παρέχεται η άφεση των αμαρτιών από τον ίδιο τον Θεό διά του Ιερέα, ο οποίος, δια της επιθέσεως των χειρών και της συγχωρητικής ευχής, δωρίζει τη συγχώρηση των αμαρτιών στον εξομολογούμενο.

Η αμαρτία είναι αρρώστια της ψυχής και ο άνθρωπος που αμαρτάνει, που παραβιάζει το θέλημα του Θεού, είναι πνευματικά άρρωστος. Η Εκκλησία μας, με το μυστήριο της εξομολογήσεως, επουλώνει τις πνευματικές πληγές που ανοίγουν στο άνθρωπο τα βέλη της αμαρτίας.

Ιδρυτής και θεμελιωτής αυτού του μυστηρίου, όπως και κάθε μυστηρίου, είναι ο ίδιος ο Κύριος μας. Με τη φράση «μετανοείτε, ήγγικε γάρ η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 4,17) άρχισε το κοσμοσωτήριο έργο Του, για να παραδώσει στους μαθητές Του –λίγο μετά την ανάσταση Του- την πνευματική εξουσία να συγχωρούν τα αμαρτήματα των ανθρώπων λέγοντας τους: «Λάβετε πνεύμα Άγιον. Αν τινών αφήτε τας αμαρτίας αφιένται αυτοίς, αν τινών κρατήτε κεκράτηνται». (Ιωάν. 20,23)

Το πνευματικό αυτό Ιατρείο της Εκκλησίας μας είναι διαρκώς ανοιχτό για κάθε άνθρωπο, όσο αμαρτωλός κι αν είναι. Το προσκλητήριο του Χριστού απευθύνεται σε όλους ανεξαιρέτα: «Ελάτε ΟΛΟΙ σε εμένα, εσείς που είστε φορτωμένοι και κουρασμένοι και εγώ θα σας αναπαύσω, θα σας ξεκουράσω»(Ματθ.11,28).

Με ποιες προϋποθέσεις προσερχόμαστε στο Μυστήριο της Εξομολογήσεως;

Οι πιο βασικές είναι η συναίσθηση της αμαρτωλότητας μας, η μετάνοια και η απόφαση αλλαγής. Ο άνθρωπος που αρχίζει να αισθάνεται την αμαρτωλότητά του, να βλέπει τα πάθη του αλλά και τα λάθη της πνευματικής ζωής, συντρίβεται και ποθεί να καταφύγει στον σπλαχνικό Πατέρα του. Αυτή η επίγνωση τον οδηγεί στη μετάνοια και την απόφαση αλλαγής. Να αλλάξει ριζικά στο τρόπο σκέψης, δράσης, νου και καρδιάς.

Πώς πρέπει να εξομολογούμαστε;

Πρώτα-πρώτα, πριν πάρουμε το δρόμο για το εξομολογητήριο, θα πρέπει να προσευχηθούμε και να ζητήσουμε τον φωτισμό του Θεού για μια ειλικρινή αυτοκριτική, αναζήτηση και παραδοχή των αμαρτιών μας. Ίσως θα μας βοηθούσε να σημειώσουμε ορισμένα πράγματα σε ένα χαρτί, ώστε να τα θυμηθούμε κατά την ώρα του Μυστηρίου.

Κατά τη διάρκεια του Μυστηρίου θα πρέπει να αναλογιζόμαστε πως δεν βρισκόμαστε μπροστά σε έναν άνθρωπο, αλλά μπροστά στον ίδιο το Θεό, που παρευρίσκεται πνευματικά και ακούει την εξομολόγησή μας. Αυτό θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε το αίσθημα της ντροπής και να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, πράγμα απαραίτητο για την εξομολόγηση. Η ειλικρίνεια και η βαθιά συναίσθηση των αμαρτιών μας γεννά την ταπείνωση και η ταπείνωση με τη σειρά της την αληθινή συντριβή και μετάνοια. Ο Θεός δεν ξεγελιέται όπως οι άνθρωποι, γιατί γνωρίζει όχι μόνο τα βάθη της ψυχής μας, αλλά ακόμα και την παραμικρή λεπτομέρεια του βίου μας και των σκέψεών μας.

Επίσης οφείλουμε να εξομολογούμαστε μόνο τις δικές μας αμαρτίες, με συντομία, σαφήνεια, σοβαρότητα και ειλικρίνεια. Δεν πάμε στον Ιερέα-Πνευματικό για να του πούμε τα αμαρτήματα των άλλων, αλλά μόνο τα δικά μας.

Επιφυλάξεις για το Μυστήριο;

Πολλοί από τους αδελφούς μας χριστιανούς, ενώ αποδέχονται τη μεγάλη σημασία του μυστηρίου της μετανοίας, διατηρούν κάποιες επιφυλάξεις, με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να πάρουν την απόφαση για την πορεία προς τον Πνευματικό.

Οι πιο έντονες επιφυλάξεις αφορούν στο πρόσωπο του Πνευματικού, αναρωτιούνται πολλοί «πώς ένας άνθρωπος σαν και εμάς μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες;».

Ο Πνευματικός δεν ασκεί το έργο τούτο με τις δικές του δυνάμεις, αλλά με τη δύναμη του Θεού. Οι ανθρώπινες αμαρτίες εξαλείφονται μόνο με τη χάρη του Θεού και ο Πνευματικός δεν είναι παρά το όργανο της χάριτος του Θεού, κάτι που απορρέει από την ιερωσύνη του και μόνον.

Άλλοι ισχυρίζονται ότι «και οι Ιερείς είναι αμαρτωλοί. Προτιμώ να τα λέω σε μια εικόνα».

Βεβαίως και οι Ιερείς, όπως όλοι οι άνθρωποι, είναι αμαρτωλοί, και για αυτό εξομολογούνται και οι ίδιοι. Όλοι είμαστε αμαρτωλοί, αλλά ταυτόχρονα όλοι είμαστε υποψήφιοι άγιοι! Για το «επιχείρημα» ότι «προτιμώ να τα λέω στην εικόνα» έχουμε να πούμε ότι η εικόνα δεν έχει τέτοια εξουσία, δηλ. να ακούει και να συγχωρεί τις αμαρτίες των ανθρώπων. Την ευθύνη και την εξουσία αυτή την

έδωσε ο ίδιος ο Κύριός μας στους Αποστόλους Του και οι Απόστολοι, δια των αιώνων, στους διαδόχους τους, που δεν είναι άλλοι από τους εντεταλμένους προς τούτο Επισκόπους και Ιερείς. Έτσι λοιπόν, φανταστείτε να είναι κάποιος σωματικά άρρωστος π.χ. να πάσχει από την καρδιά του, και γι' αυτό να πάρει την φωτογραφία κάποιου μεγάλου καρδιολόγου και να του λέει «πονάω, φοβάμαι, νομίζω... κ.λ.π.». Πρόκειται να γίνει καλά αν δεν κάνει προσωπική επίσκεψη στο γιατρό για να εκθέσει τα της ασθενείας του και να ακολουθήσει την θεραπεία του, και να προφυλάγει τον σώμα του από τους κινδύνους; Τηρουμένων των αναλογιών, παρόμοια συμβαίνει και στην πνευματική ασθένεια, δηλ. την αμαρτία.